

Sygn. akt VU 875/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

o emeryturę

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 20 maja 2013r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 875/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił wnioskodawcy K. M. prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca nie osiągnął wieku emerytalnego i nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Od decyzji powyższej wnioskodawca odwołał się w dniu 5 czerwca 2013 roku. Wniósł o przyznanie żądanego prawa z uwagi na to, że przepracował wymagane 15 lat w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując na treść art.184 ust.1 ustawy 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (dz.U. z2009 roku Nr 153,poz.1227z późn. zm.), który stanowi, że warunki niezbędne do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury winny być spełnione do dnia 21 grudnia 1998 roku, a zatem wnioskodawca warunków tych nie spełnia.

Na rozprawie w dniu 7 listopada 2013 roku wnioskodawca podtrzymał swoje stanowisko i wniósł o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w latach 2007-2008.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

K. M. , urodzony w dniu (...), pobierający świadczenie przedemerytalne, złożył w dniu 22 kwietnia 2013 roku wniosek o przyznanie emerytury (dowód: wniosek o emeryturę k. 1-3 w aktach ZUS).

Na dzień 1 stycznia 1999 roku skarżący udowodnił staż pracy wynoszący ponad 25 lat. Niekwestionowany przez ZUS okres zatrudnienia wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi **łącznie 13 lat, 5 miesięcy i 9 dni**. Są to okresy zatrudnienia:

- od 21 grudnia 1984 roku do 31 grudnia 1998 (z wyłączeniem okresów pobierania zasiłków chorobowych: 22 maja 1992-25 lipca 1992, 27 grudnia 1993-31 grudnia 1993, od 9 marca 1994 do 30 kwietnia 1994, od 3 sierpnia 1994 – 10 września 1994, od 9 czerwca 1997-31 lipca 1997, od 8 czerwca 1998-10 czerwca 1998, od 1 lipca 1998- 1 lipca 1998) na stanowiskach: ślusarz remontowy oraz monter pojazdów, podczas zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w O. (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył i ocenił, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (tj. poniżej 65 lat dla mężczyzn). Ustęp 4 art. 32 stanowi zaś, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Stosownie do art. 184 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy (w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2012 roku) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, **jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:**

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało zatem rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Brak takiego świadectwa nie wyklucza jednak dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego. Stanowisko takie wielokrotnie zajmował również Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239 stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.), obecnie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412), dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Spór pomiędzy stronami, w związku z zarzutami podniesionymi przez wnioskodawcę w odwołaniu, ograniczał się do faktu, czy ma on wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Wiek 60 lat wnioskodawca osiągnął natomiast już w toku postępowania sądowego, tj. w dniu (...).

Organ rentowy uznał, że wnioskodawca nie spełnia przesłanki zatrudnienia w warunkach szczególnych co najmniej przez 15 lat. Wnioskodawca twierdził zaś, że legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych, albowiem pracował w takich warunkach w latach 2007- 2008.

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uwzględnienia odwołania wnioskodawcy i przyznania mu prawa do emerytury . Jak słusznie bowiem wskazał organ rentowy zgodnie z treścią art.184 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS warunki niezbędne do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury winny zostać **spełnione do dnia 31 grudnia 1998 roku**. Stąd też organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy okres pracy w szczególnych warunkach wynikający ze świadectwa z dnia 6 marca 2006 roku, jednakże wyłącznie do dnia 31 grudnia 1998 roku, natomiast nie kwestionując samego faktu zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładzie (...) w O., potwierdzonymi nota bene przez zeznających świadków G. B. i T. S., z uwagi na czasookresy pracy w szczególnych warunkach przypadające po dniu 31 grudnia 1998 roku, odmówił zaliczenia okresu od 1 sierpnia 2007 roku do 31 grudnia 2008 roku.

Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu kwestia nieuwzględnienia do okresu pracy w szczególnych warunkach okresów pobierania przez K. M. zasiłków chorobowych. W zakresie tym wypowiedział się już bowiem Sąd Najwyższy, który wyrokiem z dnia 5 listopada 2009 roku ((...) 95/09), iż: „ okresu zasiłku chorobowego nie wlicza się do okresu pracy w szczególnych warunkach”.

Biorąc pod uwagę powyższe uznać należało, iż w toku procesu wnioskodawca nie wykazał, by spełnił przesłankę wykonywania pracy w warunkach szczególnych w ilości co najmniej 15 lat. Fakt ten skutkował koniecznością przyjęcia, że nie spełnia on wymaganych prawem warunków do uzyskania prawa do emerytury zgodnie z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.